

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ — ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ — ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ὀδὸς Ἀλεξάνδρου Σούτσου ἀριθ. 17, Πάροδος Λυκαβητοῦ.

Συνδρομὴ Ἐσωτερικοῦ φρ. 12. — Συνδρομὴ Ἐξωτερικοῦ φρ. 15.

ἜΤΟΣ Γ. ΠΕΡ. Β

ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ, 20ῃ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1899

ἌΡΙΘ. 24

ΟΙ ΔΑΚΤΥΛΙΟΙ ΤΟΥ ΚΡΟΝΟΥ

Οἱ παράδοξοι οὗτοι δακτύλιοι τοῦ Κρόνου, οἱ ἀποτελοῦντες μοναδικὸν φαινόμενον ἐν τῷ ἡλιακῷ συστήματι δὲν εἶναι ὡς ἀρχῆθεν ὑπάτεροι οὔτε στερεοί, οὔτε ρευστοί, οὔτε ἀερώδεις. Ἀπ' ἐναντίας δὲ, ὡς ἐγγράτως ἀπεδείχθη, συνίστανται ἐξ ἀναριθμήτου ποσότητος ἑκατομμυρίων δυσεκατομμυρίων διακεκριμένων μορίων ἐκ τῆς καλουμένης κοσμικῆς κόνης.

Διὰ νὰ σχηματίσωμεν ἀκριβῆ ἰδέαν τοῦ συστήματος αὐτοῦ, δεόν νὰ φαντασθῶμεν τὴν σφαῖραν τοῦ Κρόνου ἔντελῶς ἀπομεμονωμένην ἐν τῷ κενῷ καὶ περικυκλωμένην, εἰς ἀπόστασιν τινα περίεξ τοῦ ἡμερινοῦ τῆς ὑπὸ πλατείας καὶ λίαν ἐκτεταμένης στεφάνης, ἥτοι ὡσεὶ ἐποποθετοῦμεν περίεξ σφαίρας τινὸς στεφάνην ἐκ χαρτονίου, ἐντὸς τῆς ὁποίας νὰ εὐρίσκητο αὕτη. Ὁ δακτύλιος οὗτος οὐδαμῶς ἐφάπτεται τοῦ Κρόνου ἐν οὐδενὶ σημείῳ. Αἰωρεῖται δὲ ἐν τῷ κενῷ ἐν ἀποστάσει 10,000 χιλιομέτρων ὕψους ἐν τῷ ἐσωτερικῷ αὐτοῦ μέρει καὶ ἔχει 64,700 χιλιομέτρα πλάτος. Τὸ πάχος τοῦ δακτυλίου τούτου δὲν φαίνεται ὑπερβαῖνον τὰ ἑκατὸν χιλιομέτρα. Σχετικῶς πρὸς τὴν ἔκτασιν τοῦ, βλέπομεν ὁμοιάζει πρὸς φύλλον χάρτου.

Ὁ δακτύλιος τοῦ Κρόνου διαιρεῖται εἰς τρεῖς ζώνας ἢ τρεῖς κυριωτέρους δακτυλίους. Ὁ ἐξωτερικὸς παρουσιάζει φῶς κίτρινον ὀλίγον χλωμόν, ὁ μεσαῖος πολὺ λαμπρόν, ἐνῶ τὸν ἐντὸν δ' ἐσώτερος εἶναι σκοτεινός, διηκνυ μελανοῦ κρεπίου ὑφάσματος, ἀλλ' ἐπαρκῶς διαφανοῦς, δυναμένου τοῦ πλανήτου νὰ παρατηρηθῆ δια μέσον αὐτοῦ. Ὡς γνωστὸν δὲ, ὁ Κρόνος καὶ οἱ δακτύλιοι αὐτοῦ δὲν κέκτηνται οὐδαμῶς ἴδιον φῶς, ἀλλὰ φωτίζονται ὑπὸ τοῦ ἡλιακοῦ, ὡς ἡ Γῆ καὶ οἱ λοιποὶ πλανῆται καὶ ἀντανεκλώσιν τὸ φῶς ἐν τῷ κενῷ.

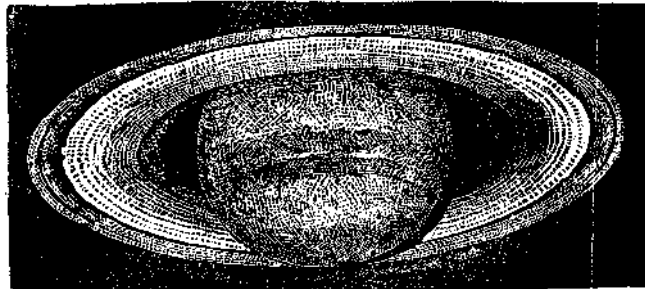
Ἡ ἀποψις τοῦ Κρόνου καὶ τῶν δακτυλίων τοῦ σταθερῶς ποικίλει διὰ τὸν ἀπὸ τῆς γῆς μας παρατηρητῆν, ἕνεκα τῆς μεταβολῆς ταύτης καὶ ἐκείνου. Ἐνίοτε τὸ περίεργον τοῦτο σύστημα παρουσιάζεται ἡμῖν κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν καὶ δὲν βλέπομεν ἄλλο τότε ἢ λεπτοτάτην γραμμὴν, διερχομένην πρὸ τοῦ πλανήτου καὶ ἀπερχομένην πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς δυσμὰς, ὡς συνέβη τῷ 1891.

Ἐνίοτε δὲ οἱ δακτύλιοι οὗτοι φαίνονται πλαγίως καὶ τότε δυνατόν τις νὰ μελετήσῃ καλλίτερον τὴν κατάστασιν αὐτῶν. Οὐδέποτε ἔμως βλέπομεν αὐτοὺς κατὰ μέτωπον, διότι οὐδέποτε εὐρισκόμεθα ἐν τῇ ἀνακτύξει τοῦ ἄξονος τοῦ πλανήτου. Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ θὰ ἐπαρουσιάζοντο ἡμῖν κυκλικά, ὅπως πραγματι-

κῶς εἶναι, ἐὰν δ' ἔχωσιν ἑλλειπτικότητά τινα, αὕτη δέον νὰ ᾖ ἐλαφροτάτη.

Ἀκριβῆ ἰδέαν τῆς τηλεσκοπικῆς ἀπόψεως τοῦ Κρόνου λαμβάνει τις, ἐὰν παρατηρήσῃ αὐτὸν κατὰ τὰς ἐποχὰς, καθ' ἃς οἱ δακτύλιοι τοῦ παρευσιάζοντος ἤττον πλαγίως, ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῇ προκειμένῃ εἰκόνι, καὶ ὡς παρατηρήθη ἀπὸ τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου τοῦ Juvisy τῷ 1897.

Ἐἶναι ἀξιοπεριέργον νὰ ἴδῃται τις τὴν ἀκριβῆ ἔκτασιν τοῦ θαυ-

μασίου τούτου συστήματος, ἐνώπιον τοῦ ἑοίου ἢ γῆ εἶναι πτωχοτάτη καλύθη.

Ἡμι-διάμετρος τῆς Γῆς	χιλ.	6,371
Ἡμι-διάμετρος τοῦ Κρόνου	»	60,000
Ἀπόστασις τοῦ Κρόνου πρὸς τὸν ἐσω-		
τερικὸν δακτύλιον	»	10,000
Πλάτος τοῦ ἐσωτερικοῦ δακτυλίου	»	18,000
Πλάτος τοῦ κεντρικοῦ δακτυλίου	»	27,700
Πλάτος τοῦ ἐξωτερικοῦ δακτυλίου	»	19,000
Ὀλικὸν πλάτος τῶν τριῶν δακτυλίων	»	64,700
Ἡμι-διάμετρος τοῦ Κρονικοῦ συστήματος	»	135,000

Ἐἰς τὸ πλουσιώτατον τοῦτο σύστημα, ἐὰν προσθέσωμεν καὶ τοὺς δακτύλιους τοῦ δορυφόρου, θὰ ἔχωμεν δλόκληρον σύμπαν.

Ἐπὶ πολλῶν χρόνων οἱ ἀστρονόμοι ἀπεδέχοντο, ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο τῶν δακτυλίων ἀπετέλει σῶμα στερεόν. Ἐν δὲ τῇ «Ἐκθέσει τοῦ Συστήματος τῶν Κόσμων» τοῦ Laplace περιγράφεται σαφῶς ἡ θεωρία αὕτη.

«Ὁ δακτύλιος τοῦ Κρόνου ἀποτελεῖται ἐκ δύο συγκεντρωτικῶν δακτυλίων λεπτοτάτου πάχους, γράφει ὁ σοφὸς αὗτος. Διὰ τίνος μηχανισμοῦ οἱ δακτύλιοι συγκρατοῦνται περίεξ τοῦ πλανήτου τούτου; Δὲν εἶναι πιθανὸν διὰ μόνης τῆς προσφύσεως τῶν μορίων τῶν, διότι τότε τὰ πρὸς τὸν Κρόνον γειτνιαζόμενα μέρη τῶν, ἐπη-

ραζόμενα υπό της διαρκώς αναγεννώμενης ενέργειας του βάρους, θ' απεπώντο επί τέλους εκ των δακτυλίων, οτινες δι' απεικαστήτων ούτως αλλοιωθέντων, θ' απεσυνετίθοντο και θα καταστρέφοντο ως και άπαντα τα έργα της φύσεως, άτινα δεν κέκμηται ποτέως τας αναγκαιοτάτας δυνάμεις τ' ανθέξωσιν εις την επίρροιαν των ξένων αιτιών. Ως οι δακτύλιοι αυτοί σπυρίονται άνευ πάσεως και δια μόνης της φοράς της ισορροπίας, αλλά δέν προς τούτο να τας υποθέσει τις κίνησιν περιφοράς περίξ καθέτου άξονος τῶ σχήματι των και διερχομένου δια του κέντρου του Κρόνου, ίνα το προς τον πλανήτην βάρος των αντισταθμίζεται υπό της κεντροφύγου δυνάμεως των, όφειλομένης εις την κίνησιν αούτην.

Οι δακτύλιοι του Κρόνου λέγει κατωτέρω, είνι συνεπώς άνωμαλα στερεά σώματα πλατύς άνισου έν τοίς διαφόροις σημείοις της περιφερείας των, ούτως ώστε τά κέντρα της βαρύτητός των δέν συμπίπτουσι προς τά κέντρα των σχημάτων των. Τα κέντρα δέ ταύτα της βαρύτητος δύνανται να θεωρηθώσι ως τόσοι δορυφόροι, οτινες κινούνται περίξ του κέντρου του Κρόνου, εις άποστάσεις έξαρτωμένας εκ των άντιοτήτων των δακτυλίων, και μετά τῶνων άξων ταχυτήτων ίσων προς τας περιφορικάς ταχυτήτας των σχετικών αυτών δακτυλίων.

Η θεωρία αυτή του Laplace ήπηρεζε μάλλον όπισθοδρομητική ή πρόοδος της επιστήμης. Ο Cassini II είχε άκριότερον μαντεύσει, μολοντί ητο κάτοχος Νέωτων μάθηματικών επιστημονικών γνώσεων του γάλλου Νεύτωνα. Ίδου δέ τί έγραψεν εις τά «Αστρονομικά στοιχεία» του τόμ. 1740.

«Άπαντα αυτή ή μάζα συγκρατείται ούτως αίωρουμένη περίξ του Κρόνου, οτινος έντελώς είναι απεπατισμένη και όμοιάζουσα προς πλατύν και λεπτόν δακτύλιον, έστις θα ήδύνατο να περιβλήη την Γην, διερχομένην δια του κέντρου αυτού.

Η φαινομενική άποψις του Κρόνου οτινος άντίτυπον ούδαμύτε έν τοίς ούρανόις σώματιν άπόρχει, μάς έδωκεν άφορμήν να συμπεράνωμεν, ότι δύναται ούτως να είναι σωρός δορυφόρων, διατεθειμένων σχεδόν επί του αυτού σχεδίου, οτινες περι τον πλανήτην τούτον περιφέρονται, τδ δέ μέγεθός των είναι τοσοούτον μικρόν, ώστε δέν φαίνονται κωχωρισμένα, άλλ' έν τούτοις διακείνται πλησίον άλλήλων και δέν δύναται τις να διακρίνη τά μεταξδ αυτών διαστήματα εις τρόπον ώστε φαίνονται άποτελούντες συνεχές τι σώμα.

Η θεωρία αυτή της συστάσεως των δακτυλίων του Κρόνου δια της συσταρέσεως των μορίων έν τῶ διαμερίσματι του Ισημερινού του πλανήτου και της περιφοράς αυτών περίξ τούτου δικην δορυφόρων, μετά ταχύτητος τότου μεγαλειότητας, όσον πλησιέστερον κείνται, συμφώνως τῶ τρίτῳ νόμῳ του Κεπλέρου, είναι ή αλήθης εξήγησις. Ο δέ καθηγητής του κ. Clerk Maxwell όριστικώς καθώρισε τούτο δι' ειδικού μαθηματικού υπομνήματός του έν έτει 1856, όποδηρήνεν τῆ Βασιλικῆ Ἀστρονομικῆ Ἐταιρείᾳ του Λονδίνου.

Τῶ δέ 1867 ο Φλαμμιάρων άποδεχόμενος την ριζικήν ταύτην θεωρίαν της συστάσεως των δακτυλίων του Κρόνου υπελόγησε την ταχύτητα αυτών περίξ του πλανήτου, συμφώνως τας άποστάσει των τριών κυριωτέρων δακτυλίων, ως εξής:

Εσωτερικός δακτύλιος διαφανής	5 ὠρ. 50 λ. ἔως 7 ὠρ. 10 λ.
Πλατύς κεντρικός δακτύλιος	7 » 11 » » 11 » 9 »
Ἐξωτερικός δακτύλιος	11 » 36 » » 12 » 5 »
Πρώτος δορυφόρος	22 » 37 »

Τοιαῦται είνι αι ταχύτητες, δι' ὧν ζωογονοῦνται τὰ συντετώτα τὸ μοναδικὸν τούτου σύστημα μόρια. Μή καταπίπτοντα δέ ή συχωνευόμενα επί του πλανήτου, δέν αι ταχύτητες αὐται να προσδιορίζωσι δι' έκάστην άπόστασιν κεντροφύγα δύναμιν, ίσην τῶ βάρει των προς την χρονιακήν σφαίραν.

Κατά τον αυτών έπίσης τρόπον ο κ. Keeler προσέη δια τον Κρόνον. Έβρε, συμφώνως τῆ θεωρίᾳ, ότι τά εσωτερικά διαμερίσματα του δακτυλίου στρέφονται ταχύτερον των έξωτερικών διαμερισμάτων. Τά άπομεμαζωμένα μόρια του πλανήτου θα τῶ παρρούσιασαν ταχύτητα 16,000 μέτρων κατά δευτερόλεπτον, τὰ δέ μάλλον έγγύς ταχύτητα 20,000 μέτρων.

Τέλος, απέδειχθη πλέον ότι ο Κρόνος είναι σφαίρα 719κις μεγαλύτερα της Γῆς, 92κις βαρύτερα, άσθενούς πυκνότητος (13 έκαστατό μόνον της ήμετέρας) και περιβάλλεται υπό οικογενείας έξωτερικῶν δορυφόρων και μυριάδων μικροσκοπικῶν σωματιῶν, ταχέως περιφερομένων περίξ αούτου. Έτελεί δέ την περιφοράν του εις 10 ὠρας 15 λεπτά, οι δέ δακτύλιοι του από 5 ὠρ. 50 λ. ἔως 12 ὠρ. 5 λ. κατά την άπόστασιν.

ΣΙΜΟΝΙΔΟΥ Γ. ΒΛΑΒΙΑΝΟΥ

Η ΠΑΡΑΦΡΟΣΥΝΗ ΕΝ ΤΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ, ΚΑΙ Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΥΤΗΣ

ΗΤΟΙ

ΜΕΛΕΤΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

(Συνέχεια ίδε προηγ. φύλλον)

Ο μέγας του έκφυλισμού έρευνητής Μορέλ άποδίδει αυτό εις δηλητηρίασιν. Οσάκις γενεά τις ποιεΐται χρῆσιν τακτικήν, έστω και μετρίαν, ναρκωτικών και διεγερτικῶν (οίνοπνευματωδῶν ποτῶν, όπιου, άρσενικού), ή τροφίμων διεφθαρμένων (έρυσιβάδους βρίζης, κακού άραβοσίτου), ή εισάγει εις τον οργανισμόν οργανικά δηλητήρια (έλώδες πυρετούς, σύφιλιν φυματίωσιν, βρογχοκήλην), παράγει αναγκάως έκφυλισμένους άπογόνους, οτινες, εις όμοίως έπηρεάζονται μενοι, έκπίπτουσι ταχέως εις τας κατώτατας του ένφυλισμού βαθμίδας, την ήλιθιότητα, την νανοφυΐαν, κ.τ.λ. Ότι ή δια του καρπού και των οίνοπνευμάτων δηλητηρίασις των πολιτισμένων λαῶν αυξάνει καταπληκτικῶς, άποδεικνύει ή στατιστική. Περὶ όπιου και χασίς δέν όμιλοῦμεν, διότι, οι άνατολικοί λαοί, οτινες τά μεταχειρίζονται, ούδόλωσ έπιδρῶσιν εις την πνευματικήν κίνησιν της λευκῆς φυλής. Άλλ' έκτός τούτου, σπουδαίος παράγων μη άνήθεϊς υπ' όψιν υπό του Μορέλ, είνε ή εις τας μεγαλοπόλεις διαμονή. Ο κάτοικος μεγαλοπόλεως, και αυτός ο πλουσιώτατος και έν πάση εύμαρεία ζῶν, ύψίσταται βλαβερός έπηρεΐας έλαττούσας μέγλως την ζωικήν αούτου δύναμιν. Άναπνέει άέρα μεστόν οργανικῶν περιττωμάτων, τρώγει τροφῆς διεφθαρμένας ή νοθευμένας, διατελεϊ εις διαρκῆ νευρικῶν υπερερεθισμῶν, δύναται δέ δικαίως να παραβληθῆ προς τον κάτοικον έλώδους χώρας, και να θεωρηθῆ ως μοιραϊόν θύμα της malaria. Η θνησιμότης της μεγαλοπόλεως είνε κατ' έν τέταρτον μείζων του μέσου όρου της θνησιμότητος του όλου πληθυσμού και διπλασία της των άγορῶν. Καί αὐτά δέ τὰ παιδία των μεγαλοπόλεων, όσα δέν θερίζονται έν νεαρά ήλικία, ύψίστανται αναστολήν άπαπτύξεως. Αὐθά- νουσι κανονικῶς μέχρι του δεκάτου τετάρτου ή δεκάτου πέμπτου έτους, φαίνονται εύφυά και λαμπρόν μέλλον έπαγγελόμενα· άλλ' αΐθνης έπέρχεται στάσις, τὸ πνεῦμα σβέννυται, ή αντιληπτικότης εκλείπει και ό χθές έτι επίλεκτος μαθητής μεταβάλλεται εις άχρηστον σκεῦος, μόλις δυνάμενον μετά κόπον να ύποστῆ εξετάσεις. Είνε δέ γνωστὸν πόσον έπληθύνθησαν εσχάτως οι κάτοικοι των μεγαλοπόλεων, και έννοεΐται πόσον συναυξάνει μετ' αυτών ο αριθμός των θυμάτων, των παντοειδῶς έκφυλισμένων, των κακούργων, των παραφρόνων.

Είς τούς αούτους λόγους όφείλεται και ή μεγάλη σύγχρονος άξησις των υστερικῶν, ήτις όμως έχει και άλλην αίτιαν, την υπερβάλλουσαν κόπον της συγχρόνου γενεᾶς. Την κόπων ταύτην ύψίσταται από ήμίσσεως ήδη αΐδωνος άπασα ή πολιτισμένη ανθρωπότης, της όποίας οι βιωτικοί όροι πρόοριζοι άνετρόπην κατά τὸ χρονικόν αὐτό διάστημα δια των άλλεπαλλήλων έφευρέσεων και ανακαλύψεων. Έπέδρασαν μεν βοθέως άλλοτε επί των πνευματῶν ή της Ἀμερικῆς ανακάλυψις και ή θρησκευτική άναμορφώσις, αλλά δέν μετέβαλον την όλικήν ζῶην των ανθρώπων. Έξηκολούθησαν ούτοι έγειρόμενοι και κατακλινόμενοι ως πρότερον, τρώγοντες και πίνοντες ως πρότερον, ένδύομενοι και διασκεδάζοντες ως πάντοτε. Σήμερον όμως ο άτμός και ο ήλεκτρισμός άνεστάτωσαν τας

βιωτικῶς συνθηΐας και αούτου του ταπεινοτάτου αστού. Άρκεί δέ προς άπόδειξιν να παραβάλωμεν έν δλίγοις την σημερινήν εποχήν προς τὸ έτος 1810, ότε περίπου έγεννήθη ή σημερινή κρατούσα γενεά.

Έν έτει 1840 εΐχεν ή Εύρώπη 3000 χιλίομετρα σιδηροδρόμων, τὸ δέ 1890 εΐχε 218,000. Ο των όδοιπορύντων αριθμός συνεποσοῦτο κατά τὸ 1840 έν Γερμανία, Γαλλία και Ἀγγλία εις δύο και ήμισυ εκατομμύρια κατά δέ τὸ 1891 εις 614 εκατομμύρια. Έκαστος κάτοικος της Γερμανίας έλάμβανε, κατά τὸ 1840 85 έπιστολάς, κατά δέ τὸ 1888 200. Τὸ γαλλικόν ταχυδρομείον διένεμεν έν έτει 1840 94 εκατομμύρια γράμματα και τὸ άγγλικόν 277 εκατομμύρια· κατά δέ τὸ έτος 1881 έκείνο μεν διένεμε 595, τούτο δέ 1299 εκατομμύρια. Έν Γερμανία έδημοσιεύοντο 305 έφημερίδες τὸ 1840, και 6800 τὸ 1891, έν Γαλλία 776 και 5182, έν Ἀγγλία 551 και 2255. Βιβλία έξεδίδοντο έν Γερμανία 1100 έν έτει 1840 και 18,700 έν έτει 1891. Τὸ εισαγωγικόν και έξαγωγικόν έμπόριον του κόσμου ειχε κατά τὸ 1840 αξίαν 35 δισεκατομμυρίων, φράγκων, κατά δέ τὸ 1889 αξίαν 92 δισεκατομμυρίων. Τά κατά τὸ 1840 καταπλεύσαντα εις τούς λιμένας της Μεγάλης Βρετανίας πλοία είχαν χωρητικότητα έννεα και ήμισσεως εκατομμυρίων τόνων, τὸ δέ 1890 έβδομικαίοντα τεσσάρων εκατομμυρίων.

Ας φαντασθῆ τις τώρα πὸς παράγονται οι καταπληκτικοί ούτοι αριθμοί. Αί δεκαέννεα σχεδόν χιλιάδες νέων βιβλίων και αι 6800 έφημερίδες έν Γερμανία θέλουσιν αναγνώστας, καιτοι πολλάκις τούς θέλουσιν εις μάτην· τὰ δέ 2,759 εκατομμύρια έπιστολῶν πρέπει να γραφῶσιν. Η μείζων έμπορικῆ κίνησις, αι πολλάι όδοιπορία, ή αυξηθείσα ναυσιπλοΐα, άπαιτοῦσιν αναλόγως μείζονα άτομικῆν δραστηριότητα. Ο έσχατος χωρίου κάτοικος έχει σήμερα ευρύτερον γεωγραφικόν όρίζοντα και πνευματικῆ συμφέροντα πολυπληθέστερα και πολυπλοκώτερα ή ο πρωθυπουργός μικροῦ ή μεσαιόν κράτους πρό ένός αΐδωνος. Μία μαγειρίσα λαμβάνει σήμερα και στέλλει περισσότερας έπιστολάς ή όσα έστελλεν άλλοτε εις καθηγητής Πανεπιστημίου και εις μικρέμπορος όδοιπορεϊ περισσότερα και βλέπει πλείονες τόπους και λαούς ή άλλοτε ποτε βασιλεύων ήγεμών.

Άλλ' ή δρασις αΐτη άπαιτεϊ έντασιν του νευρικού συστήματος και δαπάνην ήλις. Έπειδή δέ από πενήκοντα έτών ο μεν πληθυσμός της Εύρώπης δέν έδιπλασιόσθη, τὸ δέ ποσόν της εργασίας του έδιπλασιόσθη μεν έν γένει, πολλάχού δέ και ένεντηκονταπλασιασθή, έπεται διι πάς πολιτισμένος άνθρωπος καταβάλλει σήμερον εργασίαν πεντάκις μέχρις εικοσιπεντάκις πλείοτέραν ή όση έζητεΐτο παρ' αούτου πρό ήμίσσεως αΐδωνος. Πρός την φοδεράν όμως ταύτην αυξήσιν οργανικῆς δαπάνης δέν άνταποκρίνεται, ούδδ είναι δυνατόν να άνταποκρίνεται ίση αυξήσις προσόδου. Οι Εύρωπαίοι τρώγουσι σήμερα κάπως περισσότερον και καλλίτερον ή πρό πενήκοντα έτών· άλλ' ούδόλωσ αναλόγως της υπερβαλλούσης κοπώσεως, ήτις έπιβάλλεται σήμερα εις αούτους. Καί περισσότερα δέ και καλλίτερα άν εΐχον φαγητά, δέν θα τούς ώφέλει, διότι δέν ήδύνατο να τά χωνεύσωσιν. Ο στόμαχος ήμων άδυνατεϊ να έπαρκέση εις τας άπαιτήσεις του έγκεφάλου και του νευρικού ήμων συστήματος. Συμβαίνει δέ ούτω κατ' ανάγκην διι συμβαίνει πάντοτε, όσάκις εις μέγλωσ δαπάνας άπαντῶσι πενιχρά έσοδήματα· κατ' άρχάς τρώγονται αι οικονομίαι και κατόπιν έπέρχεται ή χρεωκοπία.

Ούτω δέ ή υπερβολική κόπωση, εις ήν υπεβλήθη άποτόμως ή ανθρωπότης υπό των νέων έφευρέσεων, περιήγαγεν αΐτην αναγκάως εις εξάντλησιν, και την

εξάντλησιν της μεν πρώτης γενεᾶς έμφαίνει ο πρώτογονος υστερισμός, της δέ δευτέρας ο κληρονομικός. Τού καθολικού δέ τούτου υστερισμού έκδήλωσις είνε αι νέαι αισθητικῆ σχολαί¹ και αι έπιτυχίαι των. Άλλά δέν είνε ή μόνη. Η νόσος των σημερινῶν χρόνων έκδηλοῦται και δι' άλλων φαινομένων. Τοιαῦτη δέ είνε ή διαρκῆς αυξήσις των έγκλημάτων, των παρανοιῶν και της αυτοκτονίας, ή εμφάνισις νέων νευρικῶν νοσημάτων άνυπάρκτων άλλοτε και άγνωστων, και τὸ πολύ πρωτότερον γῆρας των σημερινῶν γενεῶν.

Η έπισταμένη μελέτη της εκτεθείσης άνωτέρω άδιαπτότου αλύσεως αίτιῶν και αίτιατῶν πέθει πάντα δυνατόμενον να σκέπηται όρθῶς, διι μέγλωσ ήθελε πλανηθῆ θεωρῶν τας από τινος αναφυόμενας νέας αισθητικῆς σχολάς, ως σημαιοφόρους νέου πνευματικού αΐδωνος. Δέν δεικνύουσιν αὐται τὸ μέλλον, αλλά τὸ παρελθόν. Ο λόγος αυτών δέν είνε προφητεΐα, αλλά λῆρος παραφροσύνης· διι δέ οι ιδιώται υπολαμβάνουσιν ως έκρηξιν σφριγώσης νεανικῆς δυνάμεως, ούδδ έν άλλο είναι ή σπασμῶς γεροντικῆς εξάντλήσεως.

Ηδδ θέλομεν διεξέλαθει μόνον τὰ καθ' ήμῶς και την κοινωνικήν ήμων κατάστασιν, κατερχόμενοι από των θεωριῶν εις τὰ πράγματα, από των γενικῶν εις τὰ ειδικά και περιοριζόμενοι από των παγκοσμίων εις τὰ Έλληνικά, ως Έλληνες μετ' Έλλήνων και έν Έλλάδι βιούντες.

Έν βλέμμα επί την άρτιγέννητον ταύτην Κοινωνίαν μας θα δείξη πόσον ταχέως έπελαθόμεθα των αρχαϊκῶν άπλῶν ήθῶν των πατέρων μας και πόσον έγενόμεθα πολυφρόντιδες και περι πολλά τυρβάζοντες, πόσον έγώισται και δοκνησοφοι, πόσον έλαθόμεν όλα σγλήθδον του πολιτισμού τὰ έλαττώματα, έλάχιστα δέ ή ούδδεν των πλεονεκτημάτων αούτου, νεοι και γέροντες, γραιΐ και κοράσια άπαντες περυγίζοντες περι την λαμπρόνα του πολιτισμού, ήτις μάς έκθαμβοί και ήτις ένίοτε μάς έπιφέρει και τον δλεθρον.

Η νευροπάθεια και ή νευροσθένειά και πάς ο λοιπός των νευρικῶν νοσημάτων όρμαθός συνοδεύουσι πάντοτε τας παρηνικιακῆς εκείνας και έν κακία γηρασάσος Κοινωνίας. έν αις ποικίλα ανεπτύχθησαν πάθη, ως εκ των έξασθενωτικῶν μυρίων άφορμῶν, άς προκαλοῦσιν αι άθλαιο συνθηκαι του βίου των· άλλ' εις κοινωνίας άρτιπαγεΐς ο πλεονασμός των νοσημάτων τούτων είνε αὐτόχημα άπελιπτικόν, διότι βεβαίως ή νεανική ήλικία ούδέποτε είνε δυστυχεότερα, έμῆ δταν έχη τὰ πάθη της γεροντικῆς. Τὰ έγκλήματα έχουνιν αΐτιον την οικτρῶν κατάστασιν της ύφεστώσης Κοινωνίας και την πρόοδον του πολιτισμού. Δέν έχει τις ή να άποβλέψη εις τας μεγαλοπόλεις και τὰ κέντρα του πολιτισμού τὸ Λονδίνον, τὸ Παρίσιον, την Νέαν Υόρκην και να μελετήση τὰ έξαγόμενα της στατιστικῆς. Άλλά παρ' ήμιν συμβαίνουσιν έγκλήματα έν συγκρίσει πλείονα των άλλαχού, χωρίς ο πολιτισμός ο αλήθης να έχη θρόνον έν μέσῳ ήμων.

Είς τας οικογενείας θα διακρίνη τις, έκτός ευαρίθμων έξαιρέσεων παρά τισι των τάξεων, εις άς έτι ο λίπῳ του πολιτισμού δέν έπέδραμεν, όντα νευροπαθῆ έξαναμίας, στερησεων, υπερβολικῶν κοπώσεων, άναγνώσεως μυθι ιστορημάτων, άσέμων άκροαμάτων, άσεμνοτέρων θεαμάτων, έρωτικῶν έπιθυμιῶν, δυσεκπληρωτῶν πόθων (αύνανισμοῦ), άπηνιῶν και μυρίων άλλων αίτιῶν, όσα υπέβρεψε και έπιμελώσ έγαλόχησε τὸ δλεθριον του ψευδοπολιτισμού πνεῦμα, όπερ κ α θ' ύποβολήν βαθμιαίαν έπενήργησε βραδέως, άλλ' άσφαλῶς επί του τρόπου του σκέπτεσθαι, βούλεσθαι

¹ Ένοσεϊ τας φιλολογικῆς σχολάς, την πραγματικήν, την συμβολικήν, τον Ίφενισμόν, τον Τολσσαιισμόν κ.λ.π.

καὶ ὀρέγεσθαι τῆς ἡμετέρας Κοινωνίας. Θὰ εἶπῃ τις ἴσως, ὅτι ἐν πάσῃ Κοινωνίᾳ θὰ εὕρῃ κατὰ φυσικὸν λόγον ταῦτα πάντα ὡς ἀναπόσπαστα παρακολοθη- μάτα τοῦ μεγάλου πληθυσμοῦ. Ἀλλὰ τοῦτο δὴ τυ- γχάνει τὸ λυπηρὸν, ὅτι ἐν σχετικῇ ἀναλογία δὲν ὀφεί- λομεν νὰ ἔχωμεν ἀκόμη ἡμεῖς τόσον αὐξησῆν ἐν τοῖς ἀμαρτήμασι καὶ τοῖς ἀτοπίοις τοῦ πολιτισμοῦ, ἀφοῦ πολλὸ ὀλίγον νομίζω, ὅτι ἐκαρπώθημεν τῶν ὠφελειῶν καὶ προτερημάτων του. Ἡ κοινω νικῆ μεγα- λομεία, ἢτοι ἡ πολυτέλεια ἐν τῷ καθ' ἡμέραν βίῳ εἶνε μάλιστα ὄλων τῶν τάξεων, ἡ ἀνόητος φιλο- τιμία τοῦ νὰ φαίνηται τις κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν περι- βολὴν καὶ κατὰ τὴν ἐπιπέλωσιν τοῦ οἴκου του καὶ κατὰ τὰς λοιπὰς τοῦ βίου τρυφὰς καὶ ἀπολαύσεις ὅ,τι δὲν εἶνε καὶ ὅπως δὲν δύναται ἀποτελεῖ σκουδαῖον παρὰ- γοντα ἠθικῆς ἐνδομύχου λύπης.

Ἐπειτα ἡ προσπάθεια τῆς ἐπιτεύξεως, συνοικεσίου μετὰ προσώπου πάντοτε κατὰ τὸ φαινόμενον ἀνωτέρου συντελεῖ εἰς ἕτερον ἠθικὸν κλονισμόν γονέων καὶ τέ- κνων· ἀλλῶς τε καὶ τοῦτον μὴ ὄντος, ἡ σταθερὰ μό- νων μέριμνα νυκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν περὶ τοιοῦτου γάμου, περὶ τοιαύτης ἀποκαταστάσεως εἶνε ἀρκούσα τιμωρία τῆς προλαβοῦσης τὰ πράγματα ἰδανικότητος καὶ φαντασίας. Ἡ ἀτιμωρησία εἶνε μέγιστος παράγων σαλεύσεως τῶν φρενῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ χαρτοπαίξια, ἡ κινεσία καὶ ἡ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ παντοειδὴς ἀνάμ- ιξις, ἡ ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ ἀτυχεῖς ἀποδαίνουσα, συγκι- νεῖ τὸ νευρικὸν σύστημα καὶ οὐκ ὀλίγον ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῶν φρενῶν.

(Ἐπεται συνέχεια)

ΣΑΡΡΑ ΒΕΡΝΑΡ ΚΑΙ ΤΟ ΒΕΖΟΥΒΙΟΝ

Ἡ Σάρρα Βερνάρ εὐρισκομένη ἐν Ρώμῃ τῆς Ἰταλίας διὰ τινὰς παραστάσεις, ἐδέχθη συνέντευξιν τοῦ ἀναποκριτοῦ τῆς «Palle-Mall-Gazette» τοῦ Λονδίνου, εἰς ὃν διηγήθη τὰς ἐντυπώσεις αὐτῆς περὶ Ἰταλῶν καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ Βε- ζουβίου ἀναστάσεως τῆς.

— Ἀγαπᾷ αὐτὴν τὴν Ἰταλίαν, τῷ εἶπεν. Εἶναι ἡ τε- τάρτη φορὰ ὅπου ἐρχομαι εἰς Ρώμην.

— Καὶ τὸ κοινὸν πῶς σε φαίνεται; τὴν ἠρώτησεν ὁ ἀναποκριτής.

— Ἄ, μὴ μοῦ ὀμιλεῖτε περὶ αὐτοῦ, εἶναι πολὺ ἀδιάφορον.

— Δηλαδή;

— Ὅλα τὰ λατινικὰ ἀκροκρήρια δυσκόλως πιάνονται.

Τοὺς ἄγγλους ἀγαπᾷ καὶ τοὺς λατρεῖ, εἰ δὲ Ἀμερι- κανοὶ φέρονται εἰς τὸ θέατρον, ὅπως καὶ εἰς τὴν ἐκκλη- σίαν. Ἀκοῶνται μετὰ θρησκευτικῆς σιωπῆς καὶ εἰτα ἐπευ- φημοῖσι ζωηρῶς. Οἱ Ἰταλοὶ ὅμως ὀμιλοῦσι, παύσει τὰ προγράμματα των, ἀναγινώσκουσιν ἐφημερίδας ἐν ὧρα τῆς παραστάσεως καὶ καθιστῶσι τὴν ἐπιτυχίαν δύσκολον. Ἀλλὰ, δὲν τοὺς ἀδικῶ, εἶναι φυσικὸν των... ἡραιστειογενὲς κα- κόν, ὑποθέτω.

Ἄλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἐξηκολούθησεν ἀμέσως, πρὶν ἢ ἐγκαταλείψῃ τὴν Νεάπολιν, ἠθέλησα νὰ λάβω ἰδέαν τοῦ Βεζουβίου ἐν ὧρα νυκτός. Ἐπεθύμησα τὴν φορὰν ταύτην νὰ ἰδῶ ἐκ τοῦ πλίσσιον τὸν μεγαλοπρεπῆ καὶ ἀγέρωγον αὐτὸν δεσπότην. Βραδύτερον θὰ πηγαινοῦν ὄλοι σιδηροδρομικῶς ἐκεῖ, ἀλλ' ἐγὼ ἠθέλησα περὶ τὴν ἐπιπέλωσιν, διότι θεωρῶ τὴν σιδηροδρομικὴν ταύτην πορείαν βάρβρον. Τότε θὰ καταστήσῃ ὡς θεατρικὴ τις παράστασις ἡ θέα τοῦ Βεζου- βίου, ὅπου πάντες με ἐν φράγκον θὰ τὴν βλέπωσιν! Ἄλλ' ἐν τούτοις, καλεῖται πάντοτε εἶναι τοῦτο ἀπὸ ἠλεκτρι- κῶν φωτισμῶν εἰς τὰς κατακόμβας!

Ἀνῆλθον τὸ μέγα ὄρος περὶ τῆ συνοδείας δύο ὑπηρετῶν καὶ ἐνὸς ἀσφαλῶς ὀδηγοῦ.

— Μὰ τότε θὰ ἐμφανίζοντο πολὺ; ἠρώτησεν ὁ ἀναποκριτής τῆς «Palle Mall Gazette».

— Ἡ ἀνάβασις, ὑπέλαθεν ἡ Σάρρα Βερνάρ, εἶναι ἀρκετὰ ἐπικίνδυνος τὴν ἡμέραν, ἀλλὰ τὴν νύκτα, σχεδὸν ἀδύνατος, διὰ μίαν γυναῖκα, καὶ ἀξίζει τὸν κόπον νὰ τὴν ἐπιχειρήσῃ τις καὶ μάλιστα νὰ ὑποφέρῃ καὶ νὰ κινδυνεύσῃ.

Μόλις ἐτελείωσαν τὸ θέατρον, ἐξεκινήσαμεν, λαβόντες τὴν συντομωτέραν ὁδόν.

Ἐν ὧρα ἀνηρόμεθα εἰ συγκινήσεις ἤσαν. Πολλάκις ἀνῆλθον ὄρη, χιονοσκεπῆ μάλιστα, ἀλλὰ πρῶτην φορὰν ἀνέβηνον ἐρπουσα πυρρῆλεγές ὄρος. Ἐφ' ὅσον δὲ ἐπορευό- μεθα, τὸ ἔδαφος, ὑπὸ τὰς πόδας μου ἐκίνητο βαθμηδὸν θερμότερον, εἰτα δὲ συνεχῆ νάφη ὑδατιοῦ καὶ βροχῆ κόνεως μὰς περιέβαλλεν.

Ἡ ἀνάβασις καθίστατο ὀλονὲν δυσκολωτέρα καὶ οἱ πό- δες μας ἄφρον τὰ ἔγνη των ἐπὶ τῆς σχεδὸν ψυχρᾶς ἐκείνης λάβας, ἐνῶ ὁ Βεζουβίος, ὁ γίγας οὗτος μὰς ἀπέστελλεν ἀπὸ κειροῦ εἰς κειρὸν θερμὸν ἀέρα καὶ εἰτα βαρὺν, μέγρις ὅτου ἤρχισαμεν δυσκόλως ν' ἀναπνέωμεν αὐτόν. Ἐν τούτοις ἐπροχώρουμ πάντοτε, χωρὶς νὰ ὀμιλῶ πλέον εἰς τοὺς συν- τρήτους μου, αἰσθανομένη καλῶς τὸ μέγεθος καὶ τὸ μεγα- λειὸν τῆς γῆς καὶ τὴν σμικρότητα τοῦ ἀνθρώπου, ὅπου τὸν προβάλλεται εἰς αὐτὸν μεγαλοπρεπῶς, ὁ ὄγκος τῆς φύσεως καὶ ἡ ἀκαταμάχητος δύναμις τῆς.

Τέλος ὁ ὀδηγός μου μοὶ λέγει, ὅτι δὲν πρέπει νὰ προ- χωρήσωμεν περαιτέρω, διότι ἡ λάβα καθίστατο ὑγρο- τέρα καὶ πληρώθη πρὸς τὸ μέρος τοῦ κρατήρος. Ἐγὼ ἐπέ- μεια νὰ προχωρήσω βήματα τινα ἐτι καὶ ὁ ὀδηγός μου ὑπεχώρησε δυσκόλως εἰς τὰς ἐπιμόρους μου ἐστάσεις. Ἐκαμα τέλος βήματα τινα, τεσσαράκοντα ἕως πενήτηκοντα ἐτι, ἀλλ' οἱ σύντροφοί μου ἐσταμάτησαν.

Ἐγὼ, τότε ἐξηκολούθησα ἀκόμη ὀλίγον, ὅτε ὁ ὀδηγός μου ἐξέβηλε κραυγὴν. Ἐνόμισα, ὅτι εὐρισχόμεν ἐν τῷ μέτῳ τῶν φλογῶν καὶ τοῦ κρατήρος, μόλις δυναμένη ν' ἀνα- πνέω καὶ τότε... ἔλασα ἐν ἐκ τῶν ἐνωρίων μου. Αἱ δὲ βλεφαρίδες μου ἐκοκύνθησαν!...

Μοὶ ἐφαίνετο, ὅτι ἡ ἡμέρα τῆς τελευταίας κρίσεως εἶχεν ἔλθῃ.

Εἶναι ἀληθῆ ταῦτα ἢ ρεχλάμα ἐπιτηδεῖα πρὸ τῆς ἀδικα- φορίας τοῦ βλακτικίου τῶν Ἰταλῶν; Ἡ ἡμέτερα Δουξὲ οὔτε εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ἔλαβε τὴν ἀνάγκην ν' ἀνέλθῃ!

Ρουξ.

ΠΑΝΟΣ ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ — ΠΟΛΥΚΥΜΑΝΤΟΣ ΒΙΟΣ

Ὁ Πάνος Κορωνάος εἶναι ἡ ἱστορία τῆς νεωτέρας Ἑλ- λάδος, διότι ὁ ἀνὴρ οὗτος ἔλαβε μέρος εἰς ὅλα τὰ μεγάλα κοινωνικὰ καὶ πολιτικὰ γεγονότα, τὰ ὅποια συνέβησαν ἀπὸ τῶν πρώτων χρόνων τῆς ἡμετέρας Παλιγγενεσίας.

Πατριώτης ἀγνός καὶ στρατιώτης ἀνδρείος, δὲν ἐπαύ- σατο ἐργαζόμενος μετὰ ἱερὸν ζῆλον καὶ αὐταπάρνησιν ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ ὀλοκλήρου, ὀμιλῶν, γράφων, μαχόμενος, μελετῶν καὶ κόπους ἀτρώτους καταβάλλων διὰ τὴν ὀργάνω- σιν τοῦ στρατοῦ μας.

Ὁ βίος του ὀλόκληρος, ἀν ἐξαιρέσῃ τις τὰ τελευταία μόνον ἔτη, ὑπῆρξε μία συνεχὴς πάλη καὶ ἐθνικὴ ἐργασία, στηριζομένη εἰς ἀρχὰς καὶ πεποιθήσεις στερεὰς καὶ ἀναλ- κωίτους, τὰς ὁποίας ἀπ' ἀρχῆς ἔθεσεν ὡς πρόγραμμά του, ὁ αὐδῆμος ἀνὴρ.

Ἐγεννήθη ἐν Κων)πόλει τῷ 1811 ἐκ πατρὸς Κυθηρίου καὶ μητρὸς Κωνσταντινουπολίτιδος.

Ἡ οἰκογένειά του κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821 ἀ- πῆλθεν ἐκ Κων)πόλεως καὶ ἐγκαταστάθη εἰς Κύθηρα, ὅπου ὁ Κορωνάος ἔμεινε μέχρι τοῦ 1830.

Κατόπιν ἐστάλη εἰς τὴν ἐν Κερκύρᾳ Ἀκαδημίαν τοῦ Γκίλφορντ καὶ παρέμεινεν ἐκεῖ μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ Κυ- βερνήτου Καποδίστρια. Ὄταν ἰδρῦθη ἡ Στρατιωτικὴ Σχο- λή, εἰσῆλθεν εἰς αὐτὴν ἐκ τῶν πρώτων καὶ νεώτατος. Ἐξε- λ-

θὼν τῆς Σχολῆς ὡς ἀνθυπολοχαγὸς κατετάχθη εἰς τὸ πυρο- βολικόν.

Τῷ 1854 ἔλαβε μέρος εἰς τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον ὑπὲρ τῶν ρώσων, διτικῶν ἐν σῶμα ἐξ ἑλλήνων παρὰ τὸν Δούνα βιν. Διὰ τὴν δράσιν του ἐν τῷ πολέμῳ ἐκείνῳ ἐτίμηθη παρὰ τῆς ρωσικῆς κυβερνήσεως διὰ μεταλλίου τιμῆς.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ὅμως ἔτος ἐγενεῖν ἡ ἐπανάστασις τῆς Κκ λαμπάκας καὶ ἐπέστρεψεν ἐνταῦθα καὶ ἐτέθη ὑπὸ τὰς δια- ταγὰς τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως.

Τὸ 1859, ἐστάλη ὡς ἀκόλουθος τοῦ γαλλικοῦ ἐπιτελείου κατὰ τὴν ἐστρατεῖαν τῶν Γάλλων εἰς τὴν Συρίαν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκστρατείας ταύτης, ἤτις διήρκεσεν ἐν ἔτος, ἐπανῆλθεν ἐνταῦθα καὶ ἤρχισεν ἀναμιγνυόμενος εἰς τὰς κατὰ τοῦ Ὁθωνος συναμοσίας.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ 1861, ὅτε εἶχε τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντι- συνταγματάρχου, συνελήθη ὡς συναμότης καὶ ἐστάλη εἰς Ναύπλιον, ὅπου καθεῖρθη ἐν τῷ φρουρίῳ Ἰγζ-Καλέ. Φυλακισμένος ὢν, κατώρ- θωσε νὰ εὐρισκῆται εἰς ἀδιάλειπτον συνενόησιν μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς φρουρᾶς Ναυπλίου, οἵτινες πάντες ἦσαν συνα- μόται ἐπίσης.

Ὅτε δὲ ἐξεργάγη ἡ ἐ- πανάστασις τοῦ Ναυπλίου ἀπληθευθερῆθη καὶ ἐγένετο ἀρχηγὸς τοῦ κινήματος. Κατὰ τὴν συμπλοκὴν τὴν συγκροτηθεῖσαν εἰς Ἀχα- τὴν μεταξὺ βασιλικῶν καὶ ἐπαναστατῶν, ἐπληρώθη εἰς τὸν μηρὸν καὶ ἤμα- κωτίσθη ὑπὸ τῶν ἀντιθέ- των. Ὡδηγήθη τότε εἰς ἐν πολεμικὸν πλοῖον ὀμοῦν ἐν τῷ λιμένι Ναυπλίου, ὅπου ἔμεινεν ἐπ' ἱκανὸν διάστημα νοσηλεύμενος, διότι ἡ πληγὴ του, ἣν δὲν ἐπεριποιήθησεν ὡς ἔπρεπε οἱ ἰατροί, ὀλίγον ἔλειψε νὰ ἐπιφέρῃ εἰς αὐτὸν τὸν θάνατον.

Τέλος ἐξεργάγη ἡ ἐπα- νάστασις τοῦ 1862, καθ' ἣν ἐξέσθη ὁ Ὁθων, διωρί- σθη δὲ τότε γενικὸς ἀρ- χηγὸς τῆς Ἐθνοφυλακῆς καὶ διετέλεσεν ὡς τοιοῦτος μέχρι τοῦ 1865.

Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἐγενεῖν ὑπουργεῖον ὑπὸ τὸν Κκ νάρην, διωρίσθη δ' αὐτὸς ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν. Τότε ἐξεργάγη ἡ στάσις ἡ γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Τὰ Ἰουναϊκὰ», καθ' ἣν ὁ Κορωνάος ἐπυροβολήθη ἀνεπιτυχῶς ὑπὸ χωροφυ- λάκων εἰς μίαν διαδήλωσιν.

Ὅταν ἐξεργάγη ἡ μεγάλη Κρητικὴ ἐπανάστασις τοῦ 1866, ὁ Κορωνάος πωλήσας ὄλην τὴν περιουσίαν του με- τέβη εἰς Σῆρον καὶ μετὰ τριῶν ἀνδρῶν διεπεραιώθη εἰς Κρήτην.

Ἐκεῖ ἀνεκνήρυθη ἀρχηγὸς τοῦ τμήματος τῆς Ρεθύμνης, ἔμεινε δὲ μαχόμενος ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Κρήτης ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ ἐπὶ 2 1/2 ἔτη ἐκπιδείξας ἀν- δρείαν καὶ στρατιωτικὴν ἱκανότητα ἀξίαν θαυμασμοῦ.

Ἀποῦ ἡ ἐπανάστασις ἐτελείωσεν ἐξελέγη βουλευτῆς Ἀγ- τικῆς καὶ κατὰ τὸ 1869 ὅτε ἐσχηματίσθη ὑπουργεῖον Κκ νάρην προσελήθη πάλιν ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν.

Κατὰ τὸ 1870 μετέβη εἰς Κων)πολιν καὶ παρουσιάσθη

εἰς τὸν Σουλτάνον, ὅστις ἐπεδαψίλευσεν κῦτῷ μεγάλαις τι- μάς καὶ περιποιήσεις, τὸν ἐπαρκασημοφόρησε δὲ διὰ τοῦ Ὁθωνοῦ.

Κατόπιν μετέβη εἰς Αἴγυπτον, ὅπου ὁ ἀντιβασιλεὺς τῷ προτέρεε μεγίστην θέσιν, τὴν ὀποίκν ὅμως ὁ Κορωνάος δὲν ἐδέχθη καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Τοιαύτη δὲ ἦτο ἡ περὶ τὰ στρατιωτικὰ καὶ πολεμικὰ τάσεις του, ὅστε οὐδεμίαν εὐκαιρίαν παρέλειπε, χωρὶς τὸ παράπαν νὰ δράσῃ.

Κατόπιν μετέβη εἰς Παρίσιος ὡς ἀπεσταλμένος τῆς Κυ- βερνήσεως διὰ τὴν γενομένην Ἐκθεσιν. Ἐπίσης βραδύτερον μετέβη πάλιν εἰς Παρίσιος καὶ παρέστη κατὰ τὰ τότε δι- οργαζόμενα μεγάλα στρατιωτικὰ γυμνάσια.

Τῷ 1878 προσεδάσθη εἰς ὑποστράτηγον, τῷ 1886 εἰς ἀντιστράτηγον καὶ τῷ 1887 ἀπεστρατεύθη.

Διετέλεσεν ἐν τῷ μεταξὺ δις ἀκόμη βουλευτῆς Κυθήρων, ἢτοι ἐν συνόλῳ διετέλεσε τρεῖς βουλευτῆς, δις ὑπουρ- γός, ἦτο δὲ καὶ μέλος τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως.

Ἐμονομάχησε πολλὰ- κισ, ἐπληρώθη δὲ εἰς μο- νομαχίας δις. Τὴν πρώτην φορὰν μετὰ σπάθην εἰς τὸ πρῶτον καὶ τὴν δευτέ- ραν εἰς τὸν δεξιὸν πόδα. Ἐπληρώσεν αὐτὸν εἰς τὸν πόδα ὁ στρατηγὸς Σου- τος, ὅστις καὶ τὸν προσ- κάλεσεν εἰς μονομαχίαν, θεωρήσας αὐτὸν προσ- δεβλημένον διὰ φράσεις, ἀς ἐκεῖνος εἶπεν ἐναν- τιον του.

Ὁ Πάνος Κορωνάος διετέλεσε κατὰ τὰ τελευ- ταῖα πέντετῆ τῆς ζωῆς του καὶ ἡμέτερο; προσωπικὸς φίλος, συνεργάτης εἰς τὴν «Φύσιν», οὐτινος ἐδημο- σιεύσαμεν ποικίλα αὐτοῦ ἔργα καὶ τὴν εἰκόνα αὐ- τοῦ μετὰ περισπούδα- στοῦ διατριβῆς του «Περὶ πολέμου» εἰς τὸν τρίτον τόμον τῆς «Φύσεως».

Φ. Η.

ΠΑΝΟΣ ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ

Η ΕΚΚΥΒΕΥΣΙΣ

ΤΩΝ ΛΑΧΕΙΩΝ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ"

Ἐγένετο κατὰ τὸ σῦνθεος, τῆ Παρασκευῆ 1η τρέ- χοντος Ἰανουαρίου ἐν τοῖς γραφείοις ἡμῶν καὶ ἐνώ- πιον ἐπιτροπῆς ἐκλεγείσης μεταξὺ τῶν προσελθόντων συνδρομητῶν τῆς «Φύσεως» καὶ ἀπαρτιζομένης ὑπὸ τῶν Κυρίων Ἰω. Βολονάκη, Κ. Ἐμπειρικοῦ καὶ Ν. Σοφιανοπούλου, ἡ ἐκκύβευσις τῶν ἀναγραφέντων ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 14 τῆς 10 Ὀκτωβρίου φύλλῳ τῆς «Φύ- σεως» διαφόρων ἀντικειμένων, καθ' ἣν ἔλαχον οἱ κά- τωθι σημειοῦμενοι ἀριθμοί, κερδίζοντες τὰ παραπλεύ- ρως αὐτῶν σημειοῦμενα εἶδη:

Ὁ 1ος ἀριθμὸς 1869 τοῦ ἐν Ἀθήναις κ. Δ. Πορφύ- ρη κερδίζει τὸ χρυσὸν ὄρολόγιον,

Ὁ 2ος ἀριθμὸς 875 τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κ. Π. Πα- τσιᾶδν, τὸ ὀπισθογεμὲς ὄπλον.

Ο 3ος αριθμός 2952 του έν Μασσαλία κ. Π. Ζα-
ρείφη το πολύκροτον.
Ο 4ος αριθμός 3150 του έν Αθήνας κ. Μιχ. Κα-
τσαροί κερδίζει το άργυρούν ώρολόγιον.
Ο 5ος αριθμός 927 του έν Προύση κ. Νικ. Βερ-
δέρη την Ιστορίαν του Παπαρηγοπούλου.
Ο 6ος αριθμός 4042 του έν Πετρούπολει κ. Χαρ.
Βασκαλάδη την σφαιραν της Ύδρογειου.
Ο 7ος αριθμός 875 του έν Νέα Υόρκη κ. Βισιά.
Καλιμέρη τα έργα του Ιουλίου Βέρν.
Ο 8ος αριθμός 1925 του έν Πειραιέ κ. Β. Κόντου
το τηλεσκόπιον.
Ο 9ος αριθμός 739, του έν Βόλω κ. Ν. Νικολαΐδη
τόν Έρμην του Πριζιτέλου.
Ο 10ος αριθμός 1968 του έν Πόρτ-Σαϊδ κ. Πιερ-
τή, το έξυπνητήριον.
Ο 11ος αριθμός 862 του έν Αχμουκ κ. Μιλτ. Κορ-
μπέτη το χρυσόδετον λεύκωμα.
Ο 12ος αριθμός 873 του έν Πάτρας κ. Π. Τσιμά
υποτελώνου τα κεχρυσωμένα άγγελα.
Οι όκτώ έπόμενοι αριθμοί 171, 806, 935, 57, 865,
1965, 3150, 87 ανά έν βαρόμετρον.
Οι δέκα έπόμενοι, 1929, 671, 848, 1880, 838,
1050, 95, 946, 652, 2985, ανά έν θερμομετρον.
Οι δέκα έπόμενοι 1011, 2031, 919, 317, 139, 1019,
2030, 2026, 871, 2045, ανά μίαν φωτογραφίαν.
Οι δέκα έπόμενοι 1916, 83, 1946, 521, 1000, 50,
87, 934, 509, 547, ανά έν μελανοδοχείον.
Οι 50 έπόμενοι 1922, 861, 2002, 962, 523, 1904,
1026, 406, 156, 71, 1948, 2912, 854, 57, 537,
1936, 61, 167, 76, 162, 1873, 653, 896, 645, 980,
910, 192, 1971, 968, 895, 2018, 431, 535, 34, 876,
756, 979, 655, 850, 549, 951, 261, 871, 4020, 2054
2546, 507, 1877, 2040, 598, ανά έν εικονογραφημένον
πανόραμα.
Οι 50 έπόμενοι 1919, 873, 2051, 516, 912, 1921,
1065, 708, 676, 869, 2010, 2032, 984, 209, 419,
150, 134, 937, 90, 976, 2896, 588, 597, 602, 611,
628, 571, 658, 897, 649, 638, 663, 851, 976, 517,
534, 748, 555, 18, 954, 521, 1891, 260, 873, 1986,
106, 1914, 981, 516, 1978, ανά έν χρυσόδετον ιστο-
ρικόν βιβλίον.
Και οι άκόλουθοι τελευταίοι 50 αριθμοί, 1706,
1951, 47, 1872, 733, 1003, 2826, 173, 79, 434,
1988, 606, 1879, 1964, 71, 176, 926, 1991, 621,
970, 900, 1033, 940, 88, 125, 973, 898, 642, 501,
45, 956, 855, 527, 32, 1890, 755, 949, 69, 168,
259, 2035, 1896, 950, 54, 1875, 982, 78, 699, 2001,
948, κερδίζουν ανά έν αντικείμενον αξίας μέχρι 5
δρ. της έκλογής του κερδάνοντος.
Παρακαλούνται όσοι δέν λάβωσι το κερδθθέν αντι-
κείμενον των, να λάβωσι τόν κόπον να ζητήσωσιν
αυτό έκ των γραφείων μας.

Η Διεύθυνσις

Η ΑΜΕΛΗΘΕΙΣΙΑ ΤΕΧΝΗ

Ζώμεν εις εποχήν, καθ' υπερβολήν της παιδείας και της
μορφώσεως. Τα γράμματα και αι ποικίλαι γνώσεις έλαβον
ούτως όλωσ έκτακτον πρόβον και τελειοποίησιν, και εάν
οι πρόγονοι μας ήδύναντο να επανέλθωσιν εις την γην,
ήθελον μείνει εις παντελή κατάπληξιν πρό της σωρείας των
γνώσεων, ός οι διάφοροι παιδαγωγοί και διαμορφωταί προ-
σπαθοσι να μεταδώσωσιν εις τόν εγκέφαλον των νέων και
νεανίδων.
Επιστρωφούσι δε προγράμματα επί προγραμμάτων, βι-
βλία επί βιβλίων, τοσοῦτοι δε νεωτερισμοί διαδέχονται άλ-

λήλους, ώστε, μα την αλήθειαν, ό εγκέφαλος πολλάκις
λιγυγιά πρό των χρησίμων έν τούτοις ποικίλων γνώσεων.
"Αν δε προσθέσωμεν εις ταύτας και εις τα γράμματα τας
δικασθεσιακάς τέχνας, αΐτινες επίτης έλαβον διάσχησιν
τελειοποίησιν! Τι γίνεται; Η μουσική έν παραδείγματι,
ό χορός, ή ιχνογραφία, ή ζωγραφική ή ύδατογραφία, ή γυ-
μναστική ήτις θεωρείται και αυτή τέχνη, δέν είναι έκ των
ώφελιμων, έκ των ώφελιμωτάτων γνώσεων; Και ή μου-
σική! Βλέπετε κλειδοκώμβαλα παντού, εις όλας σχεδόν
τάς οικίας. Νέα τις οικοσκευή θά ήτο άτέλης άνευ του ήρ-
γάνου τούτου. Το βιολίον πάλιν κατέστη και αυτό γυναι-
κεϊον όργανον, και οι βιολισταί υπό γυναικεϊαν ένδυμασίαν
δέν αριθμούνται πλέον! Και άν αναφέρωμεν προσέτι την
"Αρπαν, την Μάγαδιν κτλ.

Όλα ταῦτα είναι καλὰ και τέλεια, θά ήταν δε έτι
περισσότερον, εάν προσετίθετο ακόμη και έτέρα τις τέχνη,
ήτις έπρεπε να είναι πρωτίστη των άλλων, αυτή δε είναι
ή τέχνη ατου άναγιώσκειν». Και άκριβώς περί του καλώς
άναγιώσκειν πρόκειται ήδη. Μόλις εκμάθη ν' άναγιώσκη
τις τροχάδην, νομίζει ότι γνωρίζει τα πάντα. Είναι μεγιστή
πλάνη, και μήν εκπλαγείτε άν σας είπωμεν, ότι εις
έκατόν μόλις άτομα, δύναται τις να εύρη τέσσαρα ή πέντε
μόλις καλώς έπιστάμενα την τέχνην ταύτην. Παρατη-
ρήσατε εις τας εξετάσεις των μικρών κορασίων, ίνα μή
άναφέρωμεν ή ταῦτα, τόν μονότονον τρόπον δι' οῦ άναγιώ-
σκουσι: παρακαλέσατέ τα να σας άπαγγείλωσι πίνυμά
τι και θά ιδήτε πόσον ένοχλητική είναι ή μονότονος άπαγ-
γελία των. Δέν άρκει εις μίαν νεάνιδα να εξείυρη καλώς
όλους τοις κανόνας της Γραμματικής, αλλά δέον να έπί-
σταται και καλώς ν' άναγιώσκη. Υποθέσωμεν, ότι άσθε-
νής τις παρακλειεί αυτήν να τῷ άναγνώση ιστορίαν τινά.
Με τόν μονότονον λοιπόν εκείνον τρόπον, μη διδουσα ζωη-
ρότητα εις ό,τι άναγιώσκη, αντί να τέρψη τίν άσθενή τόν
ένοχλεεί και τόν αναγκάζει να την παρακλήσει να παύση.

Είς τι χρησιμεύει τότε ή γραμματική;
Ποέπει λοιπόν να καταβάλωμεν πάσαν προσπάθειαν, να
διαβιβάζωμεν τας ιδέας του συγγραφέως εις τόν άκοροτήν.
"Αλλοτε εις τα Παρθενάγωγεα αι μαθητρικαι και οι μα-
θηται έδει καθ' έκάστην να άναγιώσκωσι μεγαλοφώνως,
τουλάχιστον επί μίαν ώραν. Ηδικήθησαν δε πολύ, άφ' ότου
ή συνήθεια αυτή κατηργήθη.
"Όλοι δέν δύναται να παιζωσι κλειδοκώμβαλον, οὔτε
Μάγαδιν, οὔτε Βιολίον, ίνα διασκεδάσωσι τοῦς περίε αυτών.
"Εάν έπίσταντο όμως την τέχνην ατου καλώς άναγιώσκειν
θα ήδύναντο κάλλιστα το έσπέρας διὰ της άναγνώσεως να
τέρψωσιν, όχι μόνον τόν έαυτόν των, αλλά και όλην την οικο-
γένειαν.
"Όταν λαμβάνωμεν βιβλίον τι ανά χειρας, δέν άρκει να
τό ανοίξωμεν και να το άναγνώσωμεν μηχανικώς, χωρίς
προηγούμενως να λάβωμεν τόν κόπον να ποιήσωμεν μικράν
τινα εξέτασιν εις τόν συγγραφέα, εις τόν βίον του, εις την
εποχήν του, ός και εις τόν σκοπόν, άν διὰ του συγράμματός
του τούτου προτίθεται.

Η άνάγνωσις είναι τόσον γλυκεία και ευχάριστος δια-
σκεδάσις, το δε άποτέλεσμα τόσον ώφελιμον και διδακτικόν.
"Εν Ίθάκη. Ανδριάνα Ν. Βλασσοπούλου

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

(Τῆ ἄνηκούση)

Εὐμορφία περισσὴ σ' ἔδωρήθη
Λατρευτὸ μου καμάρ' εἶσαι Σὺ
Ζωὴ δίδεις σὲ πάσχοντα στήθη
"Ἠλίον εἶσαι ἀκτίνα χρυσοῦ.

(Ἀπὸ τὰς δὺθας τοῦ Νείλου) Μελιτάδης Κορμηπίτης

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Εκτός των άλλων τρόπων, δι' ὧν εὐρίσκεται τὸ ὕψος τρι-
γώνου τινὸς ἐκ τῶν πλευρῶν αὐτοῦ, εὐρίσκεται τοῦτο και
κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον:

Εάν ἐν πρώτοις ὡς βᾶσιν λάβωμεν τὴν μεγαλειτέραν
πλευρὰν ΑΓ τοῦ τριγώνου ΑΒΓ, τὸ ὕψος ΒΔ εὐρίσκεται ἐκ
τῶν ἐξῆ; δύο τύπων:

$$GE = \frac{(BG+AB)(BG-AB)}{AG}$$

$$\text{καὶ } BD = \sqrt{(AB)^2 - \left(\frac{AG-GE}{2}\right)^2}$$

Διότι εἰν με κέντρον τὴν κορυφὴν Β τοῦ τριγώνου και με
ἀκτίνα τὴν μικροτέραν πλευρὰν ΑΒ γράψωμεν περιφέρεια
κύκλου, αὕτη θά τέμη τὰς δύο άλλας πλευρὰς τοῦ τριγώ-
νου εις τὰ σημεῖα Ε και Ζ, εἰν δὲ προσεκτείνωμεν και τὴν
ΒΓ ἢ προεκτείνωσιν αὐτῆς θά συναντήσῃ τὴν περιφέρειαν ἐν
τῷ σημεῖον Η και θά ἔχωμεν

$$(GE)(AG) = (GH)(GZ)$$

(Γεωμ. Ι. Χ. § 250)

$$\text{ἀλλὰ } GH = BG + AB \text{ και } HZ =$$

$$IZ = BG - AB$$

και κατ' ἀκολουθίαν

$$(GE)(AG) = (BG + AB)(BG - AB)$$

$$\text{ἢ } GE = \frac{(BG+AB)(BG-AB)}{AG}$$

Ἐκ δὲ τοῦ ὀρθογωνίου τριγώνου ΑΒΔ ἔχομεν

$$BD = \sqrt{(AB)^2 - \left(\frac{AG-GE}{2}\right)^2}$$

Ὅμοίως ἀποδεικνύεται και ὅταν ὡς βᾶσις λαμβάνωται
άλλα πλευρά.

Ἐφαρμογή. Ἐστώσαν αι τρεῖς πλευραὶ τριγώνου τινὸς
ἔσαι πρὸς 24, 18, και 16 μέτρα· και ὡς βᾶσις ἄς ληθῇ
ἡ ἔση πρὸς 24 μέτρα, ἔχομεν

$$GE = \frac{(18+16)(18-16)}{24} = 2 \frac{5}{6}$$

$$\text{καὶ } BD = \sqrt{256 - \left(\frac{24-2\frac{5}{6}}{2}\right)^2}$$

$$\text{ἢ } BD = \sqrt{256 - \left(\frac{127}{12}\right)^2} = \sqrt{\frac{20735}{144}}$$

$$\text{ἢ τέλος } BD = \frac{143,996}{12} = 11,99966$$

Ἐν Καρδίτῃ τῇ 29 Δεκεμβρίου 1898.

Κ. Ζαραχάνης

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ"

Γ. Σ. Μαρσούραν. Ἐπιστολὴ εἰλήθη και σὺς ἀπηγγέσαμεν. —
Γ. Β. Ραμποῦ. Εἶδομεν γραφόμενά σας και σὺς ἀπεστείλαμεν
ζητούμενην ἐπιστολήν. Ἐγράψαμεν και εις Κάτρον. — Α. Β. Ίθά-
κη. Ἐπιστολαὶ και περιεχόμενα εἰλήθησαν. Συνεμορφώθημεν δε
και πρὸς τὴν εἰθυμίαν της Miss Griffen και ὁμῶν. — Δ. Χ. Φι-
λιπποπούλι. Ἐπιστολὴ εἰλήθη και ευχαριστοῦμεν και σὺς ἀπηγ-
γήσαμεν. Πότε τέλος θά μάς ἔλθῃς και ἔδω; — Γ. Κ. Ὀδησσόν.
Παρακαλοῦμεν ἐνεργήσατε ὅ,τι σὺς γράφομεν και ἀπαντήσατέ μας
συντόμως. — Μ. Π. Ε. Σεβαστοπούλι. Ἐπιστολὴ και περιεχόμενα
εἰλήθησαν. Σὺς ἀπηγγέσαμεν και ταχυδρομικῶς. — Α. Μ. Σέρον.
Ἐγράψαμεν σχετικῶς ἐπιστολὴ σας. — Η. Μ. Βερολίον. Ἐπιστολὴ
και 51 φρ. εἰλήθησαν. Ευχαριστοῦμεν. Ἡμερολόγια και Ἱστορία
ἐστάλησαν. Ἐγράψαμεν. — Ν. Ν. Π. Βαρῶσια Κύπρου. Συνεστη-
μένη εἰλήθη. Ἐγράψαμεν. — Κ. Ν. Πλοῖσιον. Ἐπιστολὴ μετ' ἀπο-

δείξεως εἰλήθη και ἐξεπλάγημεν διὰ παράτολμον πρᾶξιν. Ταχυδρο-
μικῶς σὺς ἐγράψαμεν και ἀναμένομεν ἀπάντησιν. — Γ. Μ. Κορνη-
λιον. Ἐγράψαμεν και ἀπεστείλαμεν ὑμῖν σιρίην φύλλων και Ἡμε-
ρολόγια διὰ φίλον ἐσωτερικῶν. Φροντίσατε δέοντα παρακαλοῦμεν
και γνωρίζατέ μας τὸ ἀποτέλεσμα συντόμως. — Μ. Κ. Κάτρον. Ἐπι-
στολὴ σας εἰλήθη, ἀλλὰ βραδύνετε εις τὰς ἐνεργείας σας και δέν θά
κάτορθώσητε μεγάλα πράγματα. Ἀπαιτεῖται ἰκανὴ σχετικῶς δρα-
στηριότης πραγματικὴ και οὐχι φαινομενικὴ. — Ε. Β. Πορτ-Σαϊτ.
Ἐπιστολήν και ἀποδείξεις εἰλήθημεν. Ἀποροῦμεν και λυπούμεθα διὰ
γραφόμενά σας. Ἀπηγγέσαμεν. — Π. Π. Καfr-Dawar. Ἐπιστολὴ
εἰλήθη. Παραγγεῖλια σας ἀποστέλλεται προσεχῶς και ησυχεῖτε. —
Κ. Δ. Μασσαλίαν. Συνδρομὴ σας εἰλήθη. Ἀποδείξεις και Ἡμερο-
λόγια ἀπεστάλησαν ὑμῖν.

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

Ὦλων τῶν ἐπιστημῶν και τεχνῶν και πᾶσις ἐγ-
κουσίου μαθήσεως

Ἐκδοθὲν ὑπὸ ΜΠΑΡΤ και ΧΙΡΣΤ

Τὰ εγκυκλοπαιδικὰ λεξικά, παρέχοντα πρόχειρον λύσιν
τῶν ἀποριῶν, πληροῦσι μίαν τῶν πρωτίτων ἀναγκῶν παν-
τός πεπολιτισμένου ἀνθρώπου. Ἡ τεραστία τῶν ἐπιστημῶν
και τῶν τεχνῶν ἀνάπτυξις, ὁ ἀμύθητος πλοῦτος τῶν γνώ-
σεων, ὁ διὰ μακρῶν αἰῶνων ἀποτεθῆσασμένος καθιστώ-
σιν ἀπαραίτητον τὴν ὑπαρξίν τοιοῦτων ἔργων, δι' ὧν νὰ
προσδιορίζηται εύχερῶς πᾶς τις στοιχειώδεις γνώσεις τῶν
ἐξῶ τοῦ οικείου αὐτῷ κύκλου κειμένων, να καθοδηγηται δε
και εις ἀκριβοτέραν και τελειότεραν ἔρευναν αὐτῶν. Τού-
των ἕνεκα ἐν τοῖς άλλοις ἔθνεσι κατὰ τὰς τελευταίας μά-
λιστα δεκαετηρίδας, ἐπολάσπασιασθησαν τὰ εγκυκλοπαι-
δικὰ λεξικά και τοσοῦτον ἀσπαστὰ κατέστησαν, ὥστε τινὰ
τούτων ἐκδίδονται εις πολλὰς μυριάδας ἀντιτύπων. Ἄν
δὲ ἀναγνωρίζεται ἡ χρησιμότης τῶν λεξικῶν τούτων ἐν
ἔθνεσι, παρ' οἷς τὴν ἑλληνικὴν αὐτῶν δύναται ἐν μέρει να
ἀναπληρώσῃ τὰ συνήθη λεξικά, πολλὰ μείζων είναι αὕτη
παρ' ἡμῖν, στερομμένοις λεξικῶν τῆς καθωμλημένης και
γρᾶφόμενης γλώσσης. Τὰ συνήθη λεξικά τῆς Ἑλληνικῆς
γλώσσης, περιλαμβάνοντα μόνον τὰς ἐν τοῖς ἀρχαίοις κει-
μένοις ὑπαρχούσας λέξεις, ἀποκλείουσιν, ὡς εἶκος πάσας
τάς ὄνησιουργηθείσας ἐν νεωτέροις χρόνοις, πρὸς δὴλωσιν
ἐπιστημῶν, τεχνῶν, ἰδεῶν ἀγνώστων εις τοῦς παλαιούς,
και πᾶσας τὰς νεωτέρας σημασίας ἀρχαίων λέξεων. Οὔτω
δὲ οὔ μόνον ἑλλείπουσιν ἐκ τῶν λεξικῶν τῆς ἀρχαίας Ἑλ-
ληνικῆς λέξεις τοῦ καθ' ἡμέραν βίου κοινώταται, ὡς τα-
χυδρομίου, τηλεφώνου ἀερόστατον, ἀλγεδρα, φωτογραφία
κλπ., ἀλλὰ ματαίως θ' ἀνεζητεῖ τις ἐν τούτοις και αὐτὰ τὰ
ὀνόματα σπουδαιότατων κλάδων τῶν ἐπιστημῶν και τῶν
τεχνῶν και τοῦς συννηθεστάτους τῶν νεωτέρων ἐπιστημο-
νικῶν ὄρων, ὡς χημεία, γεωλογία, παλαιοντολογία στατι-
στική, τηλεγραφική, τυπογραφική τέχνη κλπ. Ἐνεκα δὲ
τούτου Ἑλληνικὸν εγκυκλοπαιδικὸν λεξικὸν ἀποβαίνει

Ἄπαραίτητον συμπλήρωμα πάντων τῶν λεξι-
κῶν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης.

ΤΟ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

συνετάχθη μὲν καθ' ὑπόδειγμα γερμανικῶν και γαλλικῶν
τοιούτων, και οὔτω συνενεῖ κατὰ τὸ ἐνὸν τὰς κυριωτάτας
ἀρετάς, τὰς ἀπαιτούμενας πρὸς εὐδοκίμησιν εγκυκλοπαι-
δικῶν λεξικῶν, ἴτι

ἀκριβείαν, σαφήνειαν και συντομίαν.

ΤΟ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

ἀποτελεῖται ἐξ 6 ὀγκωδῶν τόμων, οἱ ὅποιοι ἔχουσιν ἐν ὅλῳ
5710 σελίδας.

Πλήρως δεσφαὶ αὐτοῦ τιμῶνται ἀδετοι μὲν φρ. χρ. 125,
δεδεμένοι δὲ φρ. χρ. 144. Ἴνα δὲ ἀγοράσῃται εύκόλως και
ὑπὸ τῶν ὀλιγότερον εὐπόρων, πωλεῖται τὸ λεξικὸν και κατὰ
τόμους ἀντὶ φρ. 21 και φρ. χρ. 24 ἕκαστον.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Φύσεως» ἀναλαβοῦσα τὴν ἀντιπρο-
σωπεύειν αὐτοῦ εις τὸ ἐξωτερικόν, συνιστᾷ αὐτὸ πᾶσι τοῖς
φιλομοῦσοις συνδρομηταῖς με ἔκπτωσιν 10 ο'ο και ἀναδέχε-
ται πᾶσαν παραγγεῖλιαν.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Φύσεως».

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

Ἄδύνατον καλῶς πράττειν τοῖς μὴ τὰ καλὰ πιάττουσιν.

Ἄριστ.

Δείξαι & δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει. **Ἰωάν. Θεολογ.**

Τὸ προσῆκον ἐκάστῳ ἀποδίδόναι. **Πλάτ.**

Οὐδέποτε ἰσχυραὶ ψυχαὶ προπίνουσι τῆς εὐρούσης τύχης ἰὸ καθήκον, τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν συνείδησιν ἑαυτῶν.

Μασιλ.

Οὕτω μικρὸν φεῖδεται τῶν ἰσχυρῶν ὁ Θεός, ὥστε οὐδ' ὀκνεῖ καθαιρεῖν καὶ συντρίβειν αὐτοὺς ἐπὶ σωφρονισμῷ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.

Βεσουέτ.

Ἡ ἀνωθεν ἐρχομένη σοφίη, ἐκ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων ἐστὶ καταβαίνουσα.

Βεσουέτ.

Τὸ ἀληθές ὕψος εὐθύς καὶ ἀπραγμόνως πάντας πλάττει.

Μασιλ.

Οὐκ ἔστιν εἰρήνη, ἀπουσίας συμμαχίας. **Αἰσχ.**

Οἱ μὲν εὐμήχανοι πρὸς τὸν βίον, οἱ δ' ἀμηχανώτεροι.

Ἄριστ.

Εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους ἔοικε τὸ ψεῦδος ἐκτείνεσθαι.

Βεσουέτ.

ΕΜΠΙΣΤΟΣΤΗΝΗ

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΑΛΙΚΩΝ Κ. Δ. ΤΣΩΝΗ

Ὁδὸς Αἰόλου — ἀριθ. 91

ΑΘΗΝΑΙ

Ὁ μόνος φιλοπρόδοος καὶ ρέκτης εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ ἐμπορίου κ. Κ. Τσῶνης ἐπρόικισε τὰς Ἀθήνας μὲ τὸ ὡραιότερον, πλουσιώτερον καὶ ποικιλοτέρων καταστήματα ὑαλικῶν εἰδῶν. Καὶ τί δὲν εὐρίσκει τις ἐν αὐτῷ! Ἄπαντα τὰ εἶδη τῆς οἰκιακῆς χρήσεως καὶ τῶν οἰκτικῶν σκευῶν, ὡς καὶ παικίλια ἀντικείμενα οἰκιακῶν ὑαλικῶν ὡραίων καὶ νεωτεριστικῶν κομψοτεχνημάτων. Ἰδίως ἐσχάτως ἐπλούτισεν αὐτὸ διὰ μεγάλης συλλογῆς νεωτέρων λαμπροτάτων ἐπιτραπεζίων σκευῶν καὶ διαφόρων ἐπαργυρωμένων καὶ κρυσταλλίνων κομψοτεχνημάτων ἐκ τῶν μεγαλειτέρων καὶ καλειτέρων εὐρωπαϊκῶν ἐργοστασίων, ἐξ ὧν ἐσχάτως ἡ πρόσδος τῆς τέχνης ἐπενόησε καὶ κατεσκευάσεν. Ἄπαντα τὰ ὑπάρχοντα εἶδη τῆς πλαστικῆς καὶ ὑαλοουργικῆς κομψοπροπέας καὶ ὅσα δύναται τις νὰ φαντασθῇ καὶ ἐπιθυμήσῃ ὑπάρχουσιν ἐνταῦθα.

Τὸ λαμπρότατον τοῦτο κατάστημα τοῦ κ. Τσῶνη κητέστη πραγματικὴ πλουσιωτάτη Ἐκθεσις τῆς πλαστικῆς καὶ ὑαλοουργικῆς τέχνης, ἣν τῆ ἀληθείᾳ δὲν χάνει τις τίποτε νὰ ἐπισκερθῇ, διότι τοῦναντίον παρκακινεῖται κάπως νὰ ἐπιθυμήσῃ καὶ προμηθευθῇ ἐξ αὐτῆς τι ἀναλόγως τῆς δυνάμεως τοῦ βαλαντίου του.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ» ΤΟΥ 1899 ΕΤΟΥΣ

Ἐξεδόθη λαμπρὸν, ὡραῖον, τερπνόν, οἰκογενειακόν, φιλολογικόν, εἰκονογραφημένον, ἐν ταῦτῳ δὲ χρήσιμον καὶ διδακτικόν, χάριεν καὶ μελίρρυτον τὸ ἐρετεινόν Ἡμερολόγιον μας, ὑπερ πωλεῖται ἐν ἅπασιν τοῖς βιβλιοπωλείοις τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐν τοῖς γραφείοις μας, ἀντὶ φρ. 2 ἀπλοῦν καὶ φρ. 3 χρυσοδέτον.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΕΡΓΑ

Σ. ΖΥΓΟΥΡΑ

1. Ὁ πρακτικὸς βίος τοῦ ἐμ. δρ. 2.50
2. Ὁδηγὸς τοῦ ἐμποροῦπαλλήλου. » 2.—
3. Ἐμπορευματολογίας φυτικά προϊόντα. » 2.—
4. Ἐμπορικὴ ἐπιστολογραφία ἐκδοσις β. » 4.—
5. Γενικὴ Λογιστικὴ πλήρης. » 8.—
6. Καταστιχογραφία Λογισμογραφία. » 3 50
7. Διδακτικὸν ἐπιστολόριον διὰ σχολεῖα. » 1.10
8. Ἐγχειρίδιον Οἰκονομίας, ἐγκριθέν. » 1.10

Τὰ βιβλία ταῦτα εἶνε χρήσιμα οὐ μόνον ὡς κείμενα πρὸς διδασκαλίαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἰδίαν μελέτην. Παρὰ τῷ αὐτῷ καθηγητῇ δίδονται μαθήματα Καταστιχογραφίας καὶ Λογιστικῆς ἐπὶ μετρίοις διδάκτροις. Διευθυνσίς Σ. Ζύγουρα, διασταύρωσις ὁδῶν Φαβιέρου καὶ Μάγερ, ἀρ. 9 εἰς Ἀθήνας.

ΠΑΡΑΙΟΝΑ

Πολλοὶ τῶν περὶ τὴν ποίησιν ἀσχολουμένων ἀναγνώσαντες τὰ ἐπὶ τοῦ χαρτοῦ παρερρημένα παράπονά μου κατὰ τῆς τύχης, ἐθεώρησαν αὐτὰ ὀχλὶ ἀνάξια ποιᾶς τινος προσοχῆς καὶ μὲ ἠνάγκασαν νὰ προβῶ εἰς τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν.

Διὰ τῆς συλλογῆς ταύτης, ἥτις οὐδεμίαν ποιητικὴν ἀξίωσιν ἔχει, μὴτηρ τρωθεῖσα διὰ βαρυτάτου ἀλγους, κλαίει παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ τάφου τοῦ ἀποβιώσαντος ἀγγέλου τῆς, τῆς μόνης θυγατρὸς τῆς.

Καὶ ὅμως εἶναι τόλμημα καὶ διὰ τὴν τόλμην μου ταύτην ἐλπίζω νὰ τύχω τῆς ἐπιεικέως τοῦ κοινοῦ.

Τιμὴ ἐκάστου Σώματος ὠρίσθη: Διὰ μὲν τὸ ἐσωτερικόν Δρ. 2. Διὰ δὲ τὸ ἐξωτερικόν Φρ. χρ. 2.

Ἐν Πειραιεὶ τὴν 14 Δεκεμβρίου 1898

Ἐλένη Σ. Φωτιᾶ

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»

Τόμοι προηγουμένων ἐτῶν τῆς «Φύσεως» ἀπλοὶ καὶ χρυσοδέτοι πωλοῦνται ἐν τοῖς γραφείοις ἡμῶν εἰς τὰς ἀκολούθους τιμὰς.

Ὅλη ἡ σειρά τῶν 8 τόμων,

Ἀπλοῦ ἀντὶ φράγκων 90

Χρυσοδέτων ἀντὶ φράγκων 120

Ἐκαστος δὲ τόμος κεχωρισμένως τοῦ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 καὶ 8ου ἔτους:

Ἀπλοῦς ἀντὶ φράγκων 12

Χρυσοδέτος ἀντὶ φράγκων 15

Ἀποστέλλονται δὲ ἀλλεθροὶ ταχυδρομικῶν τελευτῶν παντὶ καταβάλλοι τιμῆμα.

BALTIMORE OYSTER HOUSE RESTAURANT

PHONE MINT 1691

A. J. KOSTA PROPRIETOR

21 Sixth Street SAN FRANCISCO

Εἶναι τὸ μόνον καλεῖτερον ξενοδοχεῖον καὶ ἐστιατόριον ἑλληνικόν ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ τῆς Ἀμερικῆς. Ἀνοικτὸν καθ' ὅλην τὴν νύκτα.

LE PROGRES—Η ΠΡΟΟΔΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν

Γραφεῖα Συντάξεως καὶ Διαχειρίσεως

ὁδὸς Βουλῆς ἀρ. 20 Ἐν Ἀθήναις

Εἶναι τὸ μόνον ἀνεξάρτητον καὶ μετὰ γλαφυρότητος καὶ κριτικῆς ἐκδιδόμενον φύλλον Ἑλληνιστὶ καὶ Γαλλιστὶ ταυσοχρόνως καὶ συνιστῶμεν αὐτὸ πᾶσι τοῖς ἀνεξαρτήτοις καὶ τιλογαλλίζουσι συνδρομηταῖς μας.